



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **N. S. R. M. A.,**
státní příslušnost Spojené arabské emiráty
zastoupená advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému **Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2176/2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2022, č. j. CPR-4895-2/ČJ-2022-930310-V241, ve věci správního vyhoštění

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

1. Žalobkyně podala dne 18. 3. 2022 ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného uvedenému v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství Moravskoslezského kraje (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 26. 1. 2022, č. j. KRPT-11339-20/ČJ-2022-070022, kterým správní orgán prvního stupně rozhodl o správním vyhoštění žalobkyně podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a zároveň stanovil dobu, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce šesti měsíců. Současně byla v prvostupňovém rozhodnutí stanovena žalobkyni povinnost vycestovat z území České republiky do 40 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Žalobkyně v žalobě namítala, že v České republice doprovází matku pokročilého věku, která zde podstupuje léčbu a nikdy v minulosti neporušovala právní řád České republiky, přičemž pokud zde pobývala neoprávněně, tak pouze v souvislosti s neutěšeným zdravotním stavem své matky, který se pokouší kompenzovat v místním lázeňském zařízení.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 25. 3. 2022 navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na obsah správního spisu a napadeného rozhodnutí.
4. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že při kontrole dne 13. 1. 2022 žalobkyně předložila platný cestovní pas Spojených arabských emirátů. Žalobkyně na území schengenských států přicestovala letecky dne 5. 9. 2021 na letiště Schwechat ve Vídni, po přiletu odcestovala do Lázní Darkov v Karvině, kde se stará o svou matku A. Z. M. S., která je částečně ochrnutá a upoutána na invalidní vozík. Cizinka je nutným doprovodem své matky. Žalobkyně mohla na území České republiky v předchozím období 180 dnů na základě předloženého biometrického cestovního pasu pobývat 90 dní bez víza (tj. do 3. 12. 2021). Žalobkyně v České republice pobývala i po uvedeném datu a žalobkyně neměla ani jiné povolení, které by ji k takovému pobytu opravňovalo. Správní orgán prvního stupně oznámil žalobkyni dne 13. 1. 2022 zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění z území členských států Evropské unie. Součástí spisové dokumentace je potvrzení lékaře z Lázní Darkov datované 7. 1. 2022, podle kterého žalobkyně je nutným doprovodem své matky A. Z. M. S. (pacientky). Při výslechu dne 13. 1. 2022 žalobkyně do protokolu uvedla, že na území schengenských států přicestovala dne 5. 9. 2021 a odcestovala do Lázní Darkov v Karvině za účelem nutného doprovodu své matky. Na území České republiky kromě své matky nemá žádné blízké osoby, nemá žádné závazky, finančně je na tom dobře a o mezinárodní ochranu nikde nežádala. Překážky k vycestování u ní neexistují a po skončení léčby matky se chce vrátit do Spojených arabských emirátů. Správní orgán

prvního stupně si dne 13. 1. 2022 vyžádal u Ministerstva vnitra závazné stanovisko k možnosti vycestování žalobkyně, které bylo vystaveno 13. 1. 2022 se závěrem, že její vycestování do Spojených arabských emirátů je možné. Správní orgán prvního stupně vydal dne 26. 1. 2022 rozhodnutí, ve kterém uložil žalobkyni správní vyhoštění. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně odvolala. V odvolání poukazovala na to, že je v České republice jako nutný doprovod své matky, která zde podstupuje léčbu. Vytýkala správnímu orgánu prvního stupně, že nepřihlédl k závažnosti situace a ke zdravotnímu stavu její matky.

5. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Ztotožnil se se skutkovými zjištěními i s právním posouzením věci ze strany

správního orgánu prvního stupně a s podřazením zjištěných skutkových okolností pod § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců. K odvolacím námitkám žalobkyně žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nemá v úmyslu znemožňovat léčbu osobám, které se zde hodlají léčit, ale je povinen řešit porušování zákona na úseku migrace. Žalobkyně si

měla podle žalovaného zjistit délku léčení své matky, a podle toho požádat o povolení k pobytu. Žalovaný jí v odůvodnění napadeného rozhodnutí vytkl, že pokud chtěla nadále na území České republiky setrvat a dokončit započatou léčebnou terapii své matky, měla a mohla si takové oprávnění k pobytu zajistit, což však neučinila. Doprovodem její matky při lázeňském léčení nemusí být výhradně žalobkyně, ale doprovodem může být i osoba, která bude na území české republiky pobývat v souladu se zákonem. V této souvislosti žalovaný poukázal na pobytové možnosti upravené v právních předpisech, které řeší i potřebnou léčbu pro pacienty v lázeňských zařízeních. Žalovaný zdůraznil, že právo pobývat na území České republiky nepatří do kategorie základních lidských práv a projevem suverenity každého státu je rozhodovat o pobytu cizích státních příslušníků na svém území. Cizinci, kteří porušují právní normy hostitelského státu, nemohou požívat výhod povolení pobytu. Protože žalobkyně nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území České republiky, nemůže se odvolávat na nutnost lázeňského léčení své matky, jakožto události nastalé před přicestováním do České republiky. Napadené rozhodnutí bylo podle doručenky doručeno žalobkyni do jejích vlastních rukou dne 8. 3. 2022.

6. Krajský soud po ověření, že žaloba byla podána včas ve lhůtě stanovené v § 172 odst. 2 věty první zákona o pobytu cizinců, přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud se souhlasem účastníků řízení (u žalobkyně konkludentním) rozhodl o věci bez nařízení jednání.
7. Podle § 103 odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců je cizinec mimo jiné povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak.
8. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do

informačního systému smluvních států až na 5 let, pobýval-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.

9. Podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců nelze rozhodnutí o správním vyhoštění vydat, jestliže by jeho důsledkem byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.
10. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.
11. Krajský soud předně konstatuje, že v postupu správních orgánů neshledal žádná pochybení, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední, správní orgány náležitě zjistily skutkový stav a pro rozhodnutí si opatřily potřebné podklady. Ve správním řízení bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobkyně v době od 4. 12. 2021 (včetně) pobývala na území České republiky bez víza, aniž by k tomu byla oprávněna (žádné zákonné oprávnění žalobkyně k pobytu bez víza nebylo tvrzeno, ani nevyplývá ze spisu) a neměla ani jiné oprávnění k pobytu na našem území. Uvedený závěr žalovaného žalobkyně v žalobě nijak nerozpороvala. Takové jednání žalobkyně je nutno kvalifikovat jako porušení právní povinnosti stanovené v § 103 odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců, jehož předvídatelným právním následkem je (při splnění ostatních podmínek) správní vyhoštění.
12. Žalobkyně v jediné uplatněné žalobní námitce poukazovala na potřebu rehabilitace její matky v České republice, které je nutným doprovodem. Žalobkyni nelze přisvědčit, že potřeba lázeňské péče její matky je omluvitelným důvodem pro nerespektování povinností zdržovat se na území České republiky jen s platným vízem (resp. s jiným zákonným pobytovým oprávněním). Žalovaný zcela správně uvedl, že žalobkyně si měla před příjezdem na území České republiky zjistit délku léčení své matky a je pouze její vinou, že nepožádala o takový druh pobytu, který by pokryl celou dobu léčení své matky. Krajský soud se s ohledem na § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců zabýval také případným nepřiměřeným zásahem rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně podle § 174a téhož zákona, ale z obsahu spisu se nepodává jediný důvod, který by zakládal obavu z dopadu napadeného rozhodnutí tak, jak to má na mysli citované zákonné ustanovení. Žalobkyně sama při výpovědi potvrdila, že na území České republiky nemá žádné společenské, kulturní, rodinné či příbuzenské vazby ani ekonomické závazky a do Spojených arabských emirátů se hodlá po ukončení léčení své matky vrátit.
13. Krajský soud uzavírá, že žalovaný, jakož i správní orgán prvního stupně, řádně hodnotili kritéria stanovená pro vyhoštění a nemá nic, co by jim v tomto směru vytkl. Potíže žalobkyně způsobené uloženým vyhoštěním jsou důsledkem jejího neadekvátního postupu a nelze je přičítat žalovanému. Z uvedených důvodů krajský soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s.; žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

[Zadejte text.]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 26. dubna 2022

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce